

ವಿಪಶ್ಯನ VIPASSANA

ವಾರ್ತೆ

VARTE

ಕನ್ನಡ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ, 10 ಜನವರಿ 2025 ಬೆಂಗಳೂರು, ಸಂಪುಟ 10, ಸಂಚಿಕೆ 09 ಪುಟಗಳು-4. ಸಂಪಾದಕರು : ಜಿ.ಟಿ.ಗೋವಿಂದಪ್ಪ
Kannada monthly, 10 January 2025, Bengaluru, Vol. 10, Issue No.09 Pages-4, KARKAN2015/68727 Editor: GT.Govindappa.

ಚಂದಾ: ವಾರ್ತೆ ರೂ. 30, ಆಜೀವ : ರೂ. 500.

ಪ್ರಕಾಶನ: ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್

Subscription :Annual Rs. 30; Life : Rs. 500/-

Published by: Karnataka Vipassana Prachara Samiti Trust.

ಧರ್ಮ ಪದಗಳು

ಯಥಾ ಅಗಾರಂ ದುಷ್ಪನ್ನಂ
ವರ್ಚ್ಚಿ ಸಮಿತಿವಿಜ್ಞತಿ,
ಎವಂ ಅಭಾವಿತಂ ಜಿತ್ತಂ
ರಾಗೋ ಸಮಿತಿವಿಜ್ಞತಿ

ಸುಭದ್ರವಾದ ಭಾವಣೆಯಲ್ಲಿದ ಮನೆಯೋಳಗೆ ಮಳೆಯ ನೀರು ಸುಲಭವಾಗಿ
ನುಗ್ನವ ಹಾಗೆ, ಧ್ಯಾನದಿಂದ ವಿಕಾಸವಾಗದ ಮನಸ್ಸನ್ನ ರಾಗವು ಸುಲಭವಾಗಿ
ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮಪದ- 13, ಜೋಡಿ ವರ್ಗ

ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವ ಧರ್ಮದ ಬೆಳಕು

ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎನ್. ಗೋಯಂಕ (1924-2013)

(1991ರ ಜನವರಿ 13ರಂದು ಭಾರತದ ಧರ್ಮ ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ
ವಾರ್ತೆ ಸಭೆಯ ಸಮಾರೋಪದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ಪ್ರವಚನ ‘ಘಾರೋದ ಬೆಂಫಿಚ್
ಅಥ ಮೆನಿ’ ಪ್ರಸ್ತರಿಸಿದ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.)

ನನ್ನ ಪ್ರತಿಯಿಂದ ಧರ್ಮ ಪ್ರತಿಯೇ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಪ್ರತಿಯೇ.
ನಾವು ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.
ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಇತರರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಗುರುತವಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ.
ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮಲಿನತೆಯಿದ್ದರೆ, “ನಾನು ಮಾಡುವ
ಈ ಸೇವೆಯಿಂದ ನನಗೇನಾದರೂ ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯಬೇಕು” ಎಂಬ
ಕಿಂಚಿತು ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯಿದ್ದರೂ, ಆಗ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಉದ್ದೇಶವೇ
ವಿಫಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮ ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಾಪಂಜಿಕ
ಉಭವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವ ಜನರು, ಎಂದಿಗೂ ಧರ್ಮ ಬೋಧನೆ
ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ; ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನಹರಿತಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.
ಆದರೆ ಕೆಲವರಿಯಾಗಿ. ಪ್ರಾಪಂಜಿಕ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ
ಜನರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು
ಇತರರಿಂದ ಗೌರವಿಸಲುಡಬೇಕು ಎಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. “ನೋಡಿ ನಾನು
ಎಂತಹ ಒಳ್ಳಿಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಇಂತಹ
ಬೆಳೆಕಟ್ಟಲಾಗದ ಧರ್ಮ ರತ್ನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಿರಿದಲೂ
ಗೌರವ ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು ನನಗಿದೆ”. ಇತರರಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಪಡೆಯುವ
ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದ್ದರೂ, ತಾನು ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಅರ್ಹನಲ್ಲ
ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೊದಲು ತನಗೆ
ತಾನೇ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಂತರವೂ ಇತರರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು
ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಧರ್ಮ ಬೋಧನೆ ಮಾಡಲು ತಾವು ಕಳುಹಿಸಿದವರಿಗೆ ಬುದ್ಧರು
ಈ ಮುಂದಿನಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು : ‘ಜರಧ ಭಿಕ್ಷುವೇ ಚಾರಿಕರ್ಮ’
ಮುನ್ನಡೆಯಿರಿ ಓ ಭಿಕ್ಷುಗಳೇ! ಯಾತಕ್ಕೊಳ್ಳುತ್ತರ ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕು?
‘ಬಹುಜನ ಹಿತಾಯ’- ಬಹುಜನರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ; ‘ಬಹುಜನ ಸುಖಾಯ’-
ಬಹುಜನರ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ; ‘ಲೋಕಾನು ಕಂಪಾಯ’- ಜನರ ಮೇಲಿನ
ಕರುಣೆಯಿಂದ.

ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತೆಲ್ಲ ದುಃಖಿದಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಅವರ
ದುಃಖಿದಿನದ ಹೊರಬರಬೇಕು. ಇತರರಿಗೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕೊಡುವ
ಉದ್ದೇಶವು, ಅವರು ದುಃಖಿದಿನದ ಹೊರಬರಲಿ ಎಂಬುದು, ವೈಯಿಕ
ಉಭಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ತನ್ನಪ್ರಕ್ಕ ತಾನೇ ಲಾಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ
ಜ್ಞಾನೋದಯದ ಅಂತಿಮ ಹಂತವನ್ನು ತಲುಪಲು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದ
(ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯವನ್ನು)
ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮತ್ತು ಇತರರಿಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದ
ಒಳ್ಳಿಯ ಕೆಲಸವೂ ಪಾರಮಿಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಧಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ

ಮಾಡುತ್ತದೆ.

“ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರು ಎಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ,
ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರು ಪಂಥವು ಶಕ್ತಿಯಿತವಾಗಲಿ, ಇತರೆ ಪಂಥಗಳಲ್ಲಿರುವ ಜನರು
ತನ್ನ ಪಂಥಕ್ಕೆ ಬಲಲಿ, ಆ ಮುಖೇನ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರು ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು
ದೊಡ್ಡದಾಗಲಿ” ಎಂದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಕ್ಷಣಾ ಯೋಚಿಸಿದರೂ, ಅವನು
ಬುದ್ಧರನ್ನು, ಧರ್ಮವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಬುದ್ಧರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಒಂದು ಘಟನೆ: ಅರ್ಥ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ
ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳು ಸೇರಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧರು ಹೋಗಿ ಒಂದು ಪ್ರವಚನ
ಮಾಡಿದರು.“ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಪಂಥದಿಂದ ಬೇರೆದಿಸಿ
ತನ್ನ ಪಂಥಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರು” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಬುದ್ಧರ
ವಾತಾ ಕೇಳಲು ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. “ನನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು
ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನು
ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಆಸ್ತಿಯಿಲ್ಲ.
ಹೆದರಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳಿಂದ ಬೇರೆದಿಸಲೂ
ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಗಳ ಸಂಬಂಧ ಮುಂದುವರಿಯಲ್ಲ. ನೀವು
ನಿಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳಿಂದ ಏನನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೋ
ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳಿಗೆ
ನೀವು ದಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ; ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ. ನೀವು ನಿಮ್ಮ
ದುಃಖಿದಿನ ಹೊರಬಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವ ನಿಮ್ಮ ಗುರಿ
ಸಾಧಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಏನನ್ನು
ನಿಮಗೆ ಬೋಧಿಸುತ್ತೇನೋ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಗುರಿ ಸಾಧಿಸಲು ನಿಮಗೆ
ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಓ, ವಿರಾಗಿಳೇ, ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದ ಏಳು ದಿನಗಳನ್ನು
ನನ್ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಳೆಯಿರಿ; ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ” ಎಂದು
ವಿವರಿಸಿದರು.

ಇದು ನಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯಾಗಬೇಕು. “ಇದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ.
ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮತಾಂತರಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಆಸ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತು
ದಿನಗಳನ್ನು ಈ ಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಿ. ನಂತರ ಇದು ಒಳ್ಳಿಯದನಿಸಿದರೆ,
ಸ್ವಿಕರಿಸಿ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಬಿಂಬಿಡಿ.” ಆಗ ನಾವು ಯಾವ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನೂ
ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಕೇವಲ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. “ಕೊಡುವುದು ನನ್ನ
ಕೆಲಸ, ನಾನು ಏನನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ
ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಇಲ್ಲ. ಅತೀವ ಕರುಣೆಯಿಂದ ನಾನು
ಕೇವಲ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಸಯಾಜಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಧರ್ಮವನ್ನು ನೀಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರತಿಯೋಭೂರು
ಮನೋಭಾವವೂ ಇದೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲದೆ
ನಾವು ಕೇವಲ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಕೇವಲ ಒಂದು ಅದು
ಕರುಣ, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಲಿ ಎಂಬ ಬಯಕೆ.

